

Sygn. akt II K 261/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Monika Rataj

po rozpoznaniu w dniu: 12 czerwca 2015r.

s p r a w y : **P. K.**

syna B. i A. z domu P.

urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 grudnia 2014r. w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,23 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej. (...),

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.:

I. uznaje oskarżonego **P. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. wymierza mu karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 42 §2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 25.02.2011 r. do dnia 18.05.2015r. orzeka wobec oskarżonego **P. K.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 49 §2 k.k. zasądza od oskarżonego **P. K.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) złotych;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **P. K.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 150 złotych.

Sygn. akt II K 261/15

UZASADNIENIE

W dniu 12 grudnia 2014r. P. K. spożywał w godzinach wieczornych alkohol. Spożył cztery piwa. Następnie kierował z M. do J. samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność tą stwierdzili funkcjonariusze Policji, którzy zatrzymali P. K. do kontroli drogowej. P. K. został przebadany urządzeniem marki A. (...) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie w badaniu wykonanym o godzinie 00:53 wykazało na wynoszącą 1,23 mg/dm³ zawartość alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu. P. K. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 8-9, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2, notatka k. 1, świadectwo wzorcowania k. 3,

P. K. utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając dochód miesięczny w kwocie 600 złotych. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. W przeszłości był raz karany sędownie.

Dowód: dane dotyczące osoby oskarżonego k. 8, dane o karalności k.14

P. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w godzinach wieczornych spożywał piwo. Następnie z M. do J. kierował samochodem w stanie nietrzeźwości i został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej. Oskarżony uzgodnił z Prokuratorem warunki dobrowolnego poddania się karze w trybie art. 335§1 kpk.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

W ocenie Sądu przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu jest w pełni wiarygodne. Pozostaje ono w zgodzie z treścią zgromadzonych w aktach postępowania dokumentów wskazujących, iż P. K. kierował samochodem osobowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Z tych względów należało uznać, iż zarówno wyjaśnienia oskarżonego jak i korespondujące z nimi dokumenty zgromadzone w aktach sprawy są wiarygodne. Dokumenty te zostały sporządzone w przepisanej prawem formie przez upoważnione do tego osoby. Mogły one zatem stanowić podstawę ustaleń w sprawie.

W ocenie Sądu zarówno wina jak i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. W dniu 13 grudnia 2014 r. P. K. będąc w stanie nietrzeźwości świadomie podjął decyzję o prowadzeniu pojazdu mechanicznego. Miał świadomość, że uprzednio spożywał piwo. Działał on zatem umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Swoim zachowaniem wypełnił on znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k, albowiem prowadząc przedmiotowy pojazd znajdował się w stanie nietrzeźwości, ponad czterokrotnie przekraczającym dolną ustawową granicę z art. 115 §16 kk. .

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę stopień stężenia alkoholu, pod wpływem którego oskarżony prowadził pojazd mechaniczny. W tym stanie należy uznać, iż stwarzał on zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji. Z tych względów Sąd zważył, iż jego czyn cechował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Jako okoliczność łagodzącą po stronie oskarżonego Sąd potraktował fakt przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożenie wyjaśnień i wniosku o dobrowolne poddanie się karze, załączonego przez Prokuratora do aktu oskarżenia.

Jako okoliczności obciążające należało potraktować przejechanie znacznego odcinka drogi do chwili zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji, jak i fakt uprzedniej karalności oskarżonego.

Łącząc wymienione wyżej okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk, w szczególności stopniem społecznej szkodliwości czynu i stopniem winy oskarżonego, Sąd uznał, że odpowiednią karą orzeczoną wobec P. K. będzie kara 150 stawek dziennych grzywny. Z całą pewnością nie będzie ona nadmierną dolegliwością dla oskarżonego, skoro pomimo istnienia wskazanych okoliczności mających wpływ na stopień społecznej szkodliwości jak i okoliczności obciążającej, jest ona karą najłagodniejszą z katalogu kar przewidzianych w art. 32 kk. Z drugiej strony mając na uwadze obecną postawę oskarżonego, Sąd wnioskował, że nie jest konieczne wymierzanie kary surowszej, by osiągnięte zostały cele postępowania i cele kary. Orzeczona kara winna spełnić stawiane przed nią zadania zarówno w świetle oddziaływania wychowawczego, jak i zapobiegawczego, przy tym będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy, zatem spełni wszystkie wymogi stawiane przed nią przez przepisy karne. Wysokość stawki dziennej grzywny, uzgodniona z Prokuratorem, odzwierciedla sytuację majątkową oskarżonego, osiągającego dochód w kwocie 600 złotych.

W ocenie Sądu brak było podstaw dla warunkowego zawieszenia wykonania powyższej kary grzywny. Abstrahując od faktu, iż powyższa kara została zaproponowana przez oskarżonego Sąd uznał, iż wykonanie kary grzywny doprowadzi do zapobieżenia przez oskarżonego ponownemu popełnieniu podobnego przestępstwa. Mając bowiem świadomość czekających go, nieuchronnych konsekwencji prawnych, wybierze skorzystanie z innych dostępnych środków transportu publicznego zamiast podejmowania ryzyka prowadzenia samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości.

Stosownie do art. 42§2 kk. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat trzech. Mając na uwadze stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu Sąd zważył, iż okres ten będzie współmierny zarówno do stopnia zawinienia, jak i społecznej szkodliwości jego czynu. Przede wszystkim zaś uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania albowiem orzeczony środek będzie stanowił dla niego realne utrudnienie w realizacji wielu życiowych planów.

Na podstawie art. 49§2 kk Sąd, zgodnie z ustaleniami zawartymi we wniosku złożonym w trybie art. 335 §1 kpk orzekł względem oskarżonego P. K. świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Stosownie do obowiązującej w procesie karnym zasady, Sąd zgodnie z treścią art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu, w tym wymierzył mu opłatę.